

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmig med 50 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Tingets næste Møde afholdes Onsdag den 18. Februar Kl. 14 med følgende Dagsorden:

Første Behandling af:

Forslag til Lukkelov.

Mødet hævet Kl. 14⁵⁵.

54de Møde.

Onsdag den 18. Februar Kl. 14.

Formanden: Med Skrivelse af 12. Februar oversender Folketingets Formand:

Forslag til Lov om Ændring i og Tillæg til Lov Nr. 599 af 14. November 1940 om Landvinding,

hvilket Lovforslag er vedtaget af Folketinget. Lovforslaget forelægges herved. Eksemplarer er omdelt.

I Skrivelse af Dags Dato meddeler Ministeren for Handel, Industri og Søfart, at han i Folketinget har fremsat:

Forslag til Lov om visse Ændringer i A/S Burmeister & Wain's Maskin- og Skibsbyggeris Forhold.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lukkelov.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2861; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 333).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Fornæs: Inden jeg gaar over til en mere detaljeret Omtale af det fremsatte Forslag til Lukkelov, vil jeg gerne udtale min dybe Anerkendelse af det smukke Resultat, som den af Handelsministeren i 1938 nedsatte Lukkelovskommission er kommet til gennem sine Forhandlinger. Kommissionen var saa alsidigt sammensat, at sikkert alle de mange og meget forskelligartede Erhvervsinteresser inden for Handel og Butikshaandværk har faaet Løjlighed til at gøre deres Indflydelse gældende. Og trods de i adskillige Tilfælde ret dybtgaaende Divergenser i de forskellige Branchers Opfattelse af, hvad der tjener deres Interesser bedst, er det glædeligt, at man med Resignation har bøjet sig og derved opnaaet, at den samlede Kommission har fremsat et enstemmig Forslag. Jeg forstaar saa godt, at den højtærede Handelsminister har fundet det mest formaalstjenligt at tage det samlede Forslag fra Lukkelovskommissionen og fremsætte det for Rigsdagen uden at rette saa meget som et Komma.

Selv om det skal erkendes, at man ikke kan sidestille vore Butikker, deres Arbejdsforhold og Aabningstid, med Industri-, Haandværks- og Kontorvirksomhed, er det imidlertid beklageligt, at Udviklingen med Hensyn til at skabe fornuftige, faste Rammer inden for Detailbutikkerne stadig skal ligge saa langt bagud. Det er værd at bemærke, at medens vi i mangfoldige Aar har haft en Fabrikslovgivning, der i nogen Grad begrænsede Arbejdstiden for unge Mennesker i Fabrikker og paa Værksteder, er det først efter den sidste Krig og som Følge af de dermed følgende Restriktioner, at Rigsdagen har sat noget ind paa at begrænse Arbejdstiden i Butikker.

Det er i øvrigt ejendommeligt, at først i de senere Aar har man ved Lovgivning forbudt Søndagsarbejde i Fabrikker og Værksteder, medens man allerede i 1845 gennemførte en Helligdagslov med de første Bestemmelser om Lukning af Butikker. Der er dog kun Tale om Søn- og Helligdages „vedbørlige“ Helligholdelse. Man anerkender, at al Tvang til at besøge Kirken maa opgives, men til Gengæld maa alt det forbydes, som kan være til Hinder for Søn- og Helligdages rette og kristelige Anvendelse. Derfor skal Køben og Sælgen ophøre paa Søn- og Helligdage — naturligvis, havde jeg nær sagt, med Undtagelse af Handel med Kød, Brød, Mælk, Apotekervarer og andre Fornødenheder. Livets